

Dilecto Filio
Carolo Mansfeld
Generali Praefecto
Ordinis Clericorum Regularium Ministrantium Infirmis

Paulus P. VI

Dilecte Fili,
salutem et Apostolicam Benedictionem.

Caritatis inoigne et veluti notam Christus Iesus, ex hoc mundo ad Patrem rediturus, Apostolis suis tradidit, cum, amoris sui exemplum proponens suavissimum, eos hisce verbis allocutus est: « Hoc est praeceptum meum, ut diligatis invicem, sicut dilexi vos » (Jo. 15, 12). Hoc quidem mandatum sanctissimi viri per saeculorum decursum summa cum fidelitate persecuti sunt, qui Ecclesiam Sanctam tanto decoraverunt honore, ut, his collustrata documentis,

Quodsi tantae virtutis inquiremus causam, hanc unam esse Christi caritatem plane intellegimus, qua Sanctus Dei vir usque ad extremum vitae halitum motus est: caritatem dicimus, quam veluti signum suis adseclis servandum commisit, ut « omnibus inservirent aegrotis », ut « pauperes velut ipsum Christum contuerentur, omni qua par est diligentia et mansuetudine utentes, eos solarentur iisdemque omnia, quae opus essent, summo amore et comitate concederent ». Quod alius suadebat, S. Camillus constantissime servavit: etenim paternae blandaque lenitudine infirmos ac pauperes semper prosecutus est, lacrimarum vim in hoc officio saepe profundens, cum sciret se ipsi Christo inservire; quod ut perfectius efficeret, omnia vitae huius commoda abdicare studuit, ut uni Jesu viveret eidemque sede conformaret.

Quoniam igitur sanctae eius mortis memoria, sueto maiore sollemnitate proxime celebranda, huiusmodi exempla et monita efficaciore ratione meditanda proponet, oblatam opportunitatem libenter nanciscimur, ut S. Camilli religiosos Sodales paterno oblectamento ad Condi-

toris vestigia fidelissimo semper gressu premenda: quam caritatem ipse docuit et vitae exemplis monstravit, eam moribus prae se ferant, illa duce ad humillima quaeque obeunda munera parati promptique se accommodent, illa praecedente, in veritate et sanctitate Deo, qui « caritas est » (I Jo. 4, 16) se devoteant, atque infirmis fratribus indefesso studio et labore adsint. Ea erit, quae istum Ordinem, tantopere de Ecclesia meritum, artiore usque vinculo cum Divino Salvatore conglutinet, et feliciora incrementa ipsi suppeditet. Etenim, ut S. Augustini verbis utamur, « nescitis quia ipsa unum nos fecit in Christo? Caritas clamat ad Christum de nobis; caritas clamat de Christo pro nobis! » (S. Augustini Enarrat. in Ps. CXL, 3; P. L. 37, 1817).

Eos pariter, quibus commissae sunt partes, ut in valetudinariis infirmis assideant, paternae benevolentiae prosequimur usque animum addimus, ut proprio munere summa semper diligentia fungantur, et vigili cura assuescant provida sua ministeria, etsi humilia videantur, maximi pendere, quae Christo Jesu, Mystici Corporis Capiti, offeruntur,

cum eius membris exhibentur infirmis, «quia membra sumus corporis eius, de carne eius et de ossibus eius» (Eph. 5, 30).

Aegrotos denique, qui angustias omne genus tolerando, Christum crucem ferentem propiore gressu sequuntur, summa caritate complectimur, eorum anxias sollicitudines participamus, superna solacia flagrantibus invocamus precibus, commotoque animo gratias agimus, quod, suas molestias patienter sustinentes, Ecclesiam Sanctam fulgenti meritorum corona ditant atque amplificant.

Votorum Nostrorum pignus ac propensae voluntatis testimonium Apostolica est benedictio, quam tibi, dilecte Fili, universoque isti Ordini Ministrantium Infirmis, atque Sanctimonialibus, quae a S. Camillo nomen vel impulsionem sumunt peramanter impertimus, eamque ad omnes quoque pertinere volumus, qui in nosocomiis sive aegrotant, sive quomodocumque infirmis inserviunt et adiutricem operam praestant, ut pax Dei, quae exsuperat omnem sensum, omnium corda custodiat (cf Phil. 4, 7). ~

Datum Romae, apud Sanctum Petrum, die I mensis Julii, anno MCMLXIV, Pontificatus Nostri secundo.

Paulus PP VI-